

datum: 3 juli 2024

Omgevingshandhavingsbesluit

Dit document is bestemd voor	Dagelijks Bestuur 03 juli 2024
Waarover gaat het?	Advies over Omgevingshandhavingsbesluit
Gewenste beslissing	Ter goedkeuring
Aansluiting op strategische speerpunten VVSG	Strategisch Dossier 6: samen een trendbreuk realiseren op het vlak van omgeving en klimaat om te komen tot een kwaliteitsvolle leefomgeving.
Traject	Besproken op BC4 van 19 juni 2024. <u>Standpunt over het decreet (RvB 19.04.2023)</u>
Verantwoordelijke stafleden	Steven Verbanck (milieu), Xavier Buijs (ruimtelijke ordening) en Lieselot Decalf (onroerend erfgoed)
Belang voor de lokale besturen	Inzake omgeving hebben gemeenten handhavingstaken. Het "implementatiedecreet" maakt de handhaving eenvormig, door te verwijzen naar het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving. Dit is het uitvoeringsbesluit bij dat decreet.
Agenda externe besluitvorming	Advies gevraagd tegen 30 juni. (topdesk M2406 0015)

Samenvatting standpunt:

Een billijk deel van de Vlaamse inkomsten uit administratieve boetes zal zo snel mogelijk terugvloeien naar de gemeenten.

Zorg voor een heldere definiëring van de bevoegdheden en taken van de overheidsniveaus. Voer het debat over een taak- of bevoegdheidsverdeling inzake handhaving ruimtelijke ordening. Het onderscheid al of niet (ruimtelijk) kwetsbaar gebied is daarvoor te simplistisch.

Bepaal niet langer een harde personeelsnorm. Gemeenten hebben eerder nood aan een realistische inschatting in VTE van de te verwachten werklast.

Gebruik de overgangperiode tussen goedkeuring en inwerkingtreding om de gemeenten te helpen bij de overgang. Spreek daarvoor een concreet plan af met alle betrokken diensten.

De Vlaamse regering vroeg op 31 mei het advies van de VVSG over twee uitvoeringsbesluiten bij het zgn. implementatiedecreet. Dat decreet past de handhavingsbepalingen inzake omgeving (milieu en ruimtelijke ordening), onroerend erfgoed en handelsvestigingsbeleid aan zodat die sectoren voortaan het generieke "kaderdecreet Vlaamse handhaving" zullen volgen. De twee ontwerpbesluiten zorgen voor de uitvoering en inwerkingtreding van het implementatiedecreet voor de sectoren omgeving resp. onroerend erfgoed.¹

1. Terugvloei boete-inkomsten

De gemeenten zijn blij dat een billijk deel van de Vlaamse inkomsten uit administratieve boetes zo snel mogelijk terugvloeit naar de gemeenten. (art. 19)
Daarmee gaat de regering in op een vraag die de VVSG al lang stelt.

Wel vragen de gemeenten om in de voorlopige verdeelsleutel de processen-verbaal niet mee te tellen die verjaarde overtredingen registreren. In zulke dossiers dient het PV alleen om kandidaat-kopers in te lichten over een onvergunde toestand en kan de Vlaamse overheid geen boete meer opleggen.

In een boete-dossier doet de gemeente niet al het werk, de Vlaamse administratie legt de boete op en hoort daarvoor de overtreder en verdedigt haar beslissing bij eventueel beroep. Per dossier wordt de werklast ingeschat als 60% bij de verbalisant en 40% bij de boete-instantie. Dat vinden we billijk.

Op termijn is het de bedoeling dit effectief per dossier te verdelen.

In een overgangsperiode gebeurt het met een globale verdeling:

- Omdat 42% van alle boete-dossiers begint met een PV vanuit een lokaal bestuur, vloeit 25% (= 60% x 42%) van het geheel terug naar de gemeenten. Jaarlijks int de Vlaamse overheid 3,3 miljoen euro aan administratieve boetes,² daarvan zal dus ruim **800.000 euro** terugvloeien naar de gemeenten.
- De verdeling onder de gemeenten is dan op basis van het aantal oorspronkelijke PVs,

De terugvloei van boete-inkomsten treedt ook vroeger in werking dan de rest van het implementatiedecreet, nl. de dag na de publicatie van het omgevingshandhavingsbesluit (art. 25, 3°)

Daarnaast voorziet het implementatiedecreet zelf ook al de volledige terugvloei van bestuurlijke en gerechtelijke dwangsommen en meerwaarden.³ Die terugvloei treedt ook vroeger in werking dan de rest van het implementatiedecreet, nl. op de 10^e dag na publicatie ervan.⁴

¹ De ontwerpbesluiten zijn te consulteren via <https://beslissingenvlaamseregering.vlaanderen.be/?search=Implementatie%20kaderdecreet%20handhaving%20toepassing%20besluit>

² Cijfers voor de jaren 2021 en 2022 vermeld in het antwoord van minister Demir op schriftelijke vraag nr. 835 (09.06.2023), [Inforum 375634](#).

³ Art. 30 en 78 implementatiedecreet; de verwijzing in de toelichting naar art. 29/1 en 76/1 moet geactualiseerd worden.

⁴ Art. 139 (lid 2) implementatiedecreet.

2. Taakverdeling of bevoegdheidsgrenzen

Zorg voor een heldere definiëring van de bevoegdheden en taken van de overheidsniveaus.

Het besluit bevat op verschillende plaatsen en meer of minder expliciete bevoegdheids- of taakverdeling tussen de Vlaamse overheid en de gemeenten.

2.1. Milieu

Hou consequent dezelfde bevoegdheidsverdeling aan inzake klasse 1-bedrijven. De bevoegdheidsverdeling inzake handhavingsverzoeken moet overeen komen met die voor toezicht.

Bij milieu lijkt het erop dat de huidige harde grens rond klasse 1-bedrijven behouden blijft: gemeentelijke toezichthouders zijn niet bevoegd op klasse 1- bedrijven. Die blijven voorbehouden blijft voor de gewestelijke toezichthouder. (art. 6 § 4)

Als uitzondering hierop mogen gemeentelijke toezichthouders wel zintuigelijke waarnemingen doen, "zaken onderzoeken" (o.a. monsternames) en daarvoor binnengaan bij zulke bedrijven.⁵

Die bevoegdheidsgrens "klasse 1" zit ook, goed verstoppt, een tweede keer in de aanhef van bijlage 3 bij art. 12, § 1, lid 3. De leesbaarheid van die verwijzingsketting moet in elk geval beter. Bovendien ontbreekt in die bijlage de uitzondering van zintuigelijke waarnemingen en onderzoek van zaken.

Inzake handhavingsverzoeken maakt het besluit (art. 14) echter beide niveaus volledig bevoegd voor alle milieuovertredingen, terwijl de gemeente niet bevoegd is voor het toezicht bij klasse 1-inrichtingen. Het kan niet de bedoeling zijn dat de gemeente op vraag van een derde moet handhaven op klasse 1-bedrijven waar ze niet bevoegd is voor het toezicht.

2.2. Ruimtelijke ordening

Voer het debat over een taak- of bevoegdheidsverdeling inzake handhaving ruimtelijke ordening. Het onderscheid al of niet (ruimtelijk) kwetsbaar gebied is daarvoor te simplistisch. We willen blijven bij een taakverdeling gebaseerd op prioriteiten.

Bij ruimtelijke ordening zijn totnogtoe beide niveaus bevoegd. **Er is nu geen bevoegdheidsverdeling** (mogen of niet mogen), **wel een taakverdeling op basis van prioriteiten**. Inzake toezicht (mogen vaststellen) blijft dat zo maar inzake handhavingsverzoeken trekt het ontwerpbesluit nu plots een harde grens: **het gewest is alleen bevoegd in (ruimtelijk) kwetsbaar gebied en de gemeente alleen erbuiten**.

Hetzelfde criterium geldt ook bij de bekrachtiging van herstelbeschikkingen. (zie punt 6)

Over deze nieuwe bevoegdheidsgrens inzake handhaving ruimtelijke ordening is nooit uitgebreid gedebatteerd. We betreuren dat dit nu zonder veel discussie in het ontwerpbesluit sluipt. Gemeenten worden hierdoor als enige bevoegd voor het

⁵ Verwijzingen naar artikel 15 en 18 kaderdecreet in art. 6, § 4, 2^e lid van het ontwerpbesluit.

leeuwendeel van de stedenbouwkundige overtredingen, de Vlaamse overheid zal dergelijke handavingsverzoeken niet mogen behandelen, terwijl ze wel bevoegd blijven om er vaststellingen te doen. De VVSG vraagt om een uitgebreider debat alvorens deze wijzigingen in te voeren. **We zien liever het behoud van de huidige taakverdeling gebaseerd op prioriteiten** dan een strikt juridische bevoegdheidsverdeling. Zo kan het bestuur in dialoog gaan en eigen accenten leggen.

Weliswaar zijn bouwovertradingen in ruimtelijk kwetsbaar gebied een handavingsprioriteit van de Vlaamse overheid. Maar dat is niet de enige.

De gewestelijke handavingsprioriteiten ruimtelijke ordening zijn veel uitgebreider dan alleen "ruimtelijk kwetsbaar gebied". Ze omvatten bijvoorbeeld ook watergevoelige Openruimtegebieden (WORG) en overstromingsgevoelige gebieden, niet-aangesneden woonreservegebieden, specifieke overtredingen zoals ontbossing, verpaarding en vertuining in landbouwgebied, klasse 1-bedrijven, groenbuffering, groenelementen in woongebied, dossiers waarin de Vlaamse overheid in beroep ging of in enige aanleg beslist en dossiers tegen een overheid.⁶ Waarom is er nood aan een verharding van de taakverdeling (prioriteiten) tot een bevoegdheidsverdeling (mogen of niet mogen)? En waarom zijn die andere prioriteiten niet relevant als bevoegdheids criterium?

3. Gemeente kiest takenpakket toezichthouder

Het is goed dat de gemeente ervoor kan kiezen voor welke sectoren een toezichthouder bevoegd zal zijn. (art. 6, § 2)

De mogelijke toezichtstaken worden opgedeeld in vier pakketten waartussen de gemeente (college als aanstellende overheid) kan kiezen. Ze kan een toezichthouder bevoegd maken voor één of meerdere of alle pakketten. De pakketten zijn: geluid alleen, milieu in de strikte zin van het woord ("milieuhygiëne"), natuur ("milieubeheer") en ruimtelijke ordening. **Natuur is daarbij een nieuw keuzepakket, gemeenten waren daarvoor totnogtoe niet bevoegd.**

De gemeente kan de bevoegdheid van toezichthouders ook beperken door hen de "hoedanigheid van agent van gerechtelijke politie" te ontzeggen zodat zij geen proces-verbaal mogen opstellen. Bij de vaststelling van een misdrijf moeten zij dan aangifte doen bij een toezichthouder die wel mag verbaliseren.⁷

⁶ Zie

- Omgevingshandavingsprogramma, bijlage 1 gewestelijke handavingsprioriteiten
<https://omgeving.vlaanderen.be/sites/default/files/2023-01/Bijlagen%20bij%20het%20Omgevingshandavingsprogramma.pdf> p. 18-20

- "Handavingsprioriteiten Ruimtelijke Ordening"

https://omgeving.vlaanderen.be/sites/default/files/2023-04/Handavingsprioriteiten_RO_OHHP_VR16-12-2022_AHH_DOMG.pdf

⁷ Art. 9, § 3 Kaderdecreet.

4. Opleidingsvereiste

De VVSG aanvaardt voor de bijzondere functie van een toezichthouder een centraal opgelegde opleidingsvereiste. (art. 9)

De opleiding omvat zowel modules over handhaving in het algemeen (bv. hoe handhavinginstrumenten gebruiken met o.a. het opstellen van PV, hoe verdachten en getuigen verhoren, "communicatievaardigheden en conflictbeheersing",...) als over de te handhaven wetgeving in het bijzonder.

Over het algemeen is de VVSG geen voorstander van sectorale opleidingsverplichtingen. Niettemin snappen we dat de toezichtstaak iets specifiek is waarvoor dit toch te verdedigen valt. Inzake milieu bestaat dit al. Zeker voor personeelsleden die toezicht "erbij nemen" is het nodig dat zij daartoe voldoende kennis opbouwen.*

Het is ook goed dat nieuwe toezichthouders vijf jaar tijd krijgen om de specifieke opleiding te volgen. (art. 9, §10)

De VVSG wil een expliciete uitzondering voor wie nu al toezichthouder is. De toelichting vermeldt wel dat de opleidingsvereisten niet gelden voor de toezichthouders al in functie zijn (p. 10) maar we vinden dat niet terug in het besluit zelf. Of is de verwijzing in art. 9, § 8 van het ontwerpbesluit naar artikel 107 van het kaderdecreet voldoende?

5. Personeelsnorm

De VVSG vraagt om niet langer voor milieutoezichthouders een harde personeelsnorm te bepalen. Gemeenten hebben eerder nood aan een realistische inschatting in VTE van de te verwachten werklust.

Inzake milieu bestaat momenteel een personeelsnorm. Elke gemeente moet op een of andere manier (zelf of intergemeentelijk of via politiezone) een beroep kunnen doen op een toezichthouder. Die moet daar niet voltijds mee bezig zijn (het is geen VTE-norm), hij moet alleen beschikbaar zijn. Die nuance is niet vanzelfsprekend en zorgt soms voor misverstanden.

Die norm wordt nu overgenomen en uitgebreid tot milieu en ruimtelijke ordening. (art. 8)

We zien niet in wat die bijbrengt bovenop de algemene verantwoordelijkheid van de gemeente om het handhavingbeleid op orde te hebben. Het getuigt van weinig vertrouwen in de gemeenten, en zorgt voor wantrouwen tussen de verschillende sectoren binnen een gemeente ("Waarom heeft de Vlaamse overheid geen norm voor onze dienst?")

We hebben ook geen weet van gemeenten die momenteel aangesproken werden op het niet hebben van zo'n personeelslid. Gemeenten zonder toezichthouder zijn niet machteloos: de politie kan evengoed vaststellingen doen en de burgemeester kan evengoed bevelen geven.

Anderzijds is het voor grotere gemeenten wellicht een zware onderschatting van de handhavingstaak om slechts twee toezichthouders te hebben.

Daarom hebben gemeenten meer nood aan een zachtere norm, een richtcijfer om in te schatten hoeveel VTE er nodig is voor de toezichtstaak voor een gemeente met

gelijkaardige kenmerken, bijvoorbeeld op basis van het aantal geëxploiteerde klasse 2-bedrijven, het aantal vergunningen per jaar, ...

De personeelsnorm mag ook intergemeentelijk ingevuld worden. (Artikel 8, § 2 van het ontwerpbesluit verwijst met "toezichthouder vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, 3°, 4° of 5°, van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving" naar personeel van de gemeente, van een intergemeentelijk samenwerkingsverband of van een politiezone)

Voor **intergemeentelijke samenwerkingsverbanden** is er ook een personeelsnorm als die het hele takenpakket milieuhandhaving van gemeenten overnemen. Die norm verdwijnt en dat is goed want die was moeilijk werkbaar.

Er is geen verplichting om een stedenbouwkundig inspecteur te hebben, de burgemeester is al bevoegd als herstelinstantie.⁸

6. Bekrachtiging herstelschikkingen

Vereenvoudig de bevoegdheidsverdeling inzake de bekrachtiging van een herstelbeschikking. (art. 13)

We snappen dat er een waarborg moet zijn tegen het al te gemakkelijk overeen komen met een overtreder dat die niet moet herstellen als hij genoeg betaalt. En we aanvaarden de rol van de herstelraad hierin kan spelen als onafhankelijke ambtelijke instantie. Maar we snappen de grenzen niet die het besluit trekt vanaf wanneer de bekrachtiging naar de minister moet. De bevoegdheidsverdeling is nu als volgt:

	herstelschikking door:	bekrachtiging door: (algemene regel)	bekrachtiging door: (uitzonderingen)
ruimtelijke ordening	herstelinstantie: burgemeester of gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur ⁹	Vlaamse herstelraad (lid 2, 1°)	ruimtelijk kwetsbaar gebied of meer dan 50.000 euro: minister (lid 3, 1° en 3°)
milieu	herstelinstantie: burgemeester of specifiek aangewezen personeelslid ¹⁰	college (lid 2, 3°)	klasse 1 of meer dan 50.000 euro: minister (lid 3, 2° en 3°)

⁸ Art. 1.4.9 VCRO zoals gewijzigd door art. 55 implementatiedecreet.

⁹ Art. 1.4.9 VCRO zoals gewijzigd door art. 55 implementatiedecreet.

¹⁰ Art. 16.1.3 DABM zoals gewijzigd door art. 21 implementatiedecreet

We vragen ons af:

- inzake ruimtelijke ordening: waarom mogen niet zaken in (ruimtelijk) kwetsbaar gebied niet via de (ambtelijke, onafhankelijke) herstelraad maar via de minister? (zie eerder al punt 2.21 over dat onderscheid al of niet ruimtelijk kwetsbaar gebied)
- inzake milieu: bij klasse 1 moet de bekrachtiging naar minister, maar gemeente is daar gewoon niet bevoegd voor.

En in beide domeinen vinden we **de grens van 50.000 euro te arbitrair**. We zien niet in waarom een transactie met meer dan 50.000 euro voor bekrachtiging naar de minister moet. Volgens ons is het net omgekeerd en zijn transacties te wantrouwen als ze een te laag bedrag omvatten.

7. Handhavingsverzoek

Het is ons nu niet duidelijk welke beslissing er precies moet vallen voor het einde van de beslistermijn. Wij pleiten voor een langere beslistermijn waarbinnen dan ofwel een afwijzing komt ofwel een hersteltraject effectief is gestart. Daarvoor is voldoende tijd nodig om alles uit te zoeken en de tegenpartij (potentiële overtreder) te horen. Een korte termijn met een halfslachtig antwoord “we zullen eens gaan zien” lijkt ons een slechte optie: de verzoeker heeft dan niets in handen als de overheid toch niets doet.

Het is vreemd dat tegen een handhavingsverzoek geen beroep openstaat bij de minister (zoals bij milieu nu), beroepen kunnen alleen rechtstreeks naar de rechter (handhavingscollege) (art. 96 kaderdecreet) Tegen het handhavingsbevel zelf kan de overtreder wel in beroep naar de minister. Waarom dat verschil?

Bij milieu konden derden (omwonenden of milieuverenigingen) al verzoeken indienen bij de bevoegde overheid om op te treden tegen een overtreding waar ze last van hebben. De ervaring bij milieu is dat deze procedure totnogtoe niet vaak werd gebruikt.

Met het implementatiedecreet zal dat ook bij ruimtelijke ordening kunnen. Waarom heeft de VVSG daar toen voor gepleit? (punt 3.2 in ons standpunt RvB 19.04.2023)

1. *Het bestaat al bij milieu en zo bekomen we een zo groot mogelijke gelijkschakeling van de verschillende sectoren.*
2. *Het houdt geen verplichting in om op elke overtreding te gaan handhaven of om daar onmiddellijk het volledig handhavingstraject op toe te passen, wel moet de gemeente dan motiveren waarom ze al dan niet op de vraag ingaat. **Het kan er wel toe leiden dat gemeenten hun handhavingsprioriteiten scherp moeten stellen zodat gedoogbeleid op andere overtredingen te verantwoorden is.** Een lokale prioriteitennota handhaving kan daarvoor dienen.*
3. *Ook kan een gemeente zelf zulke handhavingsverzoeken indienen bij andere overheden, bijvoorbeeld voor zaken waar de gemeente zelf niet bevoegd is.*

8. Inwerkingtreding

Gebruik de overgangperiode tussen goedkeuring en inwerkingtreding om de gemeenten te helpen bij de overgang. Spreek daarvoor een concreet plan af met alle betrokken diensten.

Die overgangperiode moet alle handhavingsactoren de noodzakelijke tijd geven om over te schakelen naar de nieuwe procedures. De toelichting heeft het zelf al over het aanpassen van "interne systemen, werkmethodes, onderlinge werkafspraken, opleidingen en communicatie naar de buitenwereld" (p. 18)

Wij denken zelf daarbij ook aan het aanpassen van de bestaande **modeldocumenten** die het departement omgeving aanbiedt.

De praktijkmensen zullen ook baat hebben bij een betere leesbaarheid. **Een gecoördineerde tekst en een concordantietabel tussen oude en nieuwe bepalingen** kan hen helpen om hun weg te vinden in de nieuwe regels. (zie [1111](#))

De inwerkingtreding is in het besluit voorzien op 1 juni 2025 (art. 25). Het implementatiedecreet zelf stelt als uiterste datum 1 april 2026.¹¹ Als de regering kiest voor een vroegere datum, dan moet ze dit onderbouwen met een concreet tijdspad met activiteiten om de praktijkmensen te helpen bij de overgang.

9. Onroerend erfgoed

9.1. Afgestemd op omgeving

Het is goed dat de regeling voor onroerend erfgoed zoveel mogelijk gelijk is met die voor milieu en ruimtelijke ordening. Zo bijvoorbeeld vloeit ook bij onroerend erfgoed een deel van de boete-inkomsten terug naar de gemeenten (nieuw art. 12.7.1 onroerenderfgoedbesluit)

9.2. Herstel als taak voor onroerenderfgoedgemeente

De burgemeester kan ook een herstelinstantie zijn (kan ook herstel bevelen of vorderen of herstelschikkingen afsluiten) maar het decreet koppelt dit aan het takenpakket van een onroerenderfgoedgemeente is (art. 11.1.2 § 2 onroerenderfgoeddecreet, zoals gewijzigd door art. 93 implementatiedecreet) Het is dus geen keuze: elke onroerenderfgoedgemeente heeft dus herstelbevoegdheid, de anderen niet.

De VVSG vroeg (punt 4.1 in standpunt RvB 19.04.2023) om dit niet te koppelen aan het statuut "onroerenderfgoedgemeente": niet elke onroerenderfgoedgemeente zal zo ver willen gaan in handhaving, en gemeenten die geen onroerenderfgoedgemeente zijn, willen dat misschien wel.

Ook vroegen we om die extra taak in te calculeren in de voorziene subsidies voor de erkenning als onroerenderfgoedgemeente. Onroerenderfgoedgemeenten die naast verbaliseren ook de taken van de herstelinstantie opnemen, moeten daarvoor een hogere

¹¹ Art. 139 (lid 1) implementatiedecreet.

subsidie krijgen. Anders zullen wellicht weinig lokale besturen gebruik maken van de mogelijkheid om handhaving onroerend erfgoed uit te breiden.

10. Handelsvestigingsbeleid

Zorg voor een gelijkaardig handhavingsbesluit bij het decreet handelsvestigingsbeleid.

De handhaving van het decreet handelsvestigingsbeleid moet ook verlopen volgens het kaderdecreet. Dat zat ook in het implementatiedecreet. Alleen voor omgeving (milieu en ruimtelijke ordening) en voor onroerend erfgoed ligt nu een ontwerpbesluit voor dat die implementatie uitvoert en in werking doet treden. Het is beter om dat tegelijk ook voor handelsvestigingsbeleid te doen.

11. Leesbaarheid

We hebben nood aan een gecoördineerde tekst en een concordantietabel tussen oude en nieuwe bepalingen.

Het ontwerpbesluit is de uitvoering van het kaderdecreet Vlaamse handhaving en van het implementatiedecreet dat de sectorale decreten aanpast.¹² Voor de beoordeling van het ontwerpbesluit moet je én de bestaande regels kennen in de verschillende sectoren (milieu, ruimtelijke ordening,...) én de nieuwe decretale regels kennen waar het ontwerp een uitvoeringsbesluit van is. Maar die nieuwe decretale bepalingen zijn nog niet verwerkt in de wetgeving: het implementatiedecreet is nog niet gepubliceerd in het staatsblad. Dat maakt het erg moeilijk om te volgen.

De praktijkmensen zullen ook baat hebben bij een betere leesbaarheid. **Een gecoördineerde tekst en een concordantietabel tussen oude en nieuwe bepalingen** kan hen helpen om hun weg te vinden in de nieuwe regels. Dit is essentieel voor de overgangperiode tussen goedkeuring en inwerkingtreding. (zie **88**)

Ook staan er **definities** onnodig verspreid in de tekst:

- art. 6, § 1 is de definitie van "milieubeheerregelgeving" en hoort thuis in art. 2 waar al de definitie van "milieuhygiëneregelgeving" staat (8°)
- art. 9, § 1 is de definitie van "agentschap" en hoort thuis in art. 2 waar al de definitie van "departement" staat (2°)
- art. 14: "kwetsbaar gebied" moet "ruimtelijk kwetsbaar gebied" zijn, met een verwijzing naar de definitie in art. 1.1.2, 10° VCRO. Op dit moment horen speciale beschermingszones daar niet bij. Is dat de bedoeling?

-*-

¹² Kaderdecreet 14.07.2023 over de handhaving van Vlaamse regelgeving, BS 29.08.2023, [Inforum 367211](#). Decreet 26.04.2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het kaderdecreet Vlaamse Handhaving 14.07.2023, *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, [nr. 1960](#)